

تنها مسیر (راهبرد اصلی در نظام تربیت دین)-۱۲-

پناهیان: توجه به رنج باعث دوری از راحت طلبی است / مشکل اصلی جوان در مبارزه با نفس، راحت طلبی است / تن پروری، باعث مرگ آرام و بی صدای روح انسان می شود / تقوی بر روی راحت طلبی استوار نمی شود / تفاوت کوهنوردی و فوتبال در کاهش راحت طلبی / علاقه به سختی کشیدن، علامت عاشق

حجت الاسلام و المسلمین پناهیان، شبهای ماه مبارک رمضان در اولين ساعت بامداد (حدود ساعت ۲۴) در مسجد امام صادق(ع)-جنوب میدان فلسطین، به مدت ۳۰ شب و با موضوع «تنها مسیر (راهبرد اصلی در نظام تربیت دین)» سخنرانی می کند و پایان بخش برنامه شبهای این مسجد، دقایقی مدارا و سپس مناجات حجت الاسلام علیرضا پناهیان از ساعت ۱ تا ۱۵:۰۰ بامداد است. در ادامه گزیده های از مباحث مطرح شده در دوازدهمین جلسه را می خوانید:

فوايد توجه به رنج در حیات بشر چیست؟

- در جلسه اول به مبانی و اصولی توجه کردیم که در نتیجه تبعیت از آن ها به مسیر مبارزه با نفس به عنوان «تنها مسیر» رسیدیم.
- در ۳ جلسه اخیر نیز بیشتر به این موضوع توجه کردیم که چرا باید از رنج صحبت کرد. در جلسه قبل در مورد برخی از فوايد و ضرورت های توجه گفتگو کردیم. در این جلسه از جهت دیگری، اهمیت رنج و فایده آن را بررسی می کنیم.

۱. توجه به رنج مانع خیال پردازی می شود

- توجه به رنج، مانع خیال پردازی می شود. چون انسان طبیعتاً آزو تولید می کند و تنها راه خارج کردن انسان از این خیال پردازی ها و تولید آرزوها، این است که انسان واقعیت و حقیقت رنج را درک نماید.

۲. توجه به رنج باعث افزایش «شکرگزاری» و «صبر» انسان می شود

- توجه به رنج، باعث افزایش شکر می شود که این شکر، نتیجه درک صحیح از جایگاه رنج در حیات است. کسی که اصل را با راحتی و نعمت ببیند، وظیفه ای برای تشکر احساس نمی کند. اما اگر بدانی که این نعمت ها در دنیا به تو رسیده که واقعیت دنیا همراه با سختی است و اساساً این دنیا جای سختی بوده است، عمیقاً از نعمت هایی که داری شاکر خواهی بود.

- فایده دیگر توجه به رنج این است که صبر و تحمل انسان را بالا می رود.

۳. توجه به رنج باعث درک جایگاه دین می شود / اگر دنیا را محل لذت ببینی، دین را محل رنج خواهی یافت

- توجه به رنج، جایگاه دین را بهتر ترسیم می کند. وقتی کسی درک کرد که در این دنیا، اصل با رنج بردن است، دین را به عنوان راه کاهش رنج ها، به راحتی خواهد پذیرفت. هر قدر دنیا را بیشتر با رنج ها همراه ببینی، دین را لذت بخش تر می بینی؛ اگر دنیا را محل لذت ببینی، دین را محل رنج خواهی یافت. اگر به رنج دنیا نگاه نکنی، رابطه ای با دین خراب می شود.

نقش مادرها در برقراری ارتباط درست فرزندان با مسئله «رنج» و فرار نکردن از آن

- رنج های انتخابی و غیرانتخابی هر دو دارای آثار تربیتی بالایی هستند که تا حدی اشاره کردیم. مثلاً برای درک محبت خدا و لطف هایی که در حق تو داشته، باید بفهمی که تو چه نسبتی با رنج ها داشتمای و قرار بوده که چقدر رنج بکشی، اما خدا این همه محبت و راحتی داده است.
- رنج از جهات مختلف دارای آثار تربیتی بسیار زیادی است؛ البته به هنگام تربیت و انتقال مفاهیم مربوط به رنج باید با مهربانی و لطفاً برخورد کرد. مانند پرستاری که هم به کار مداوا و رسیدگی به بیمار مشغول است و هم به او روحیه می دهد. مادران در آشنایی کردن فرزندان با مفهوم رنج و ضرورت رنج کشیدن در زندگی و حیات دنیا، نقش فوق العاده ای دارند. در واقع از اولین سنین خردسالی است که فرزند درد و رنج را احساس می کند ولی جهت دادن آن به عهده والدین و به خصوص مادر است. از برخورد مادر است که فرزند ارتباط درستی با رنج پیدا می کند و از آن گریزان نمی شود. یکی از وجوده برخورد خوب این است که مادر رنج را تلخ تر نکند، بلکه ضمن اینکه با مهربانی بگوید که رنج طبیعی و همیشگی است، آن را به یک رنج شیرین تبدیل کند.
- توجه به رنج باعث دوری از راحت طلبی است / مشکل اصلی جوان در مسیر مبارزه با نفس، راحت طلبی است
- انسان راحت طلب است و راحت طلبی «اوین» وجه حب الدنیا است که یقه انسان را می گیرد. جوان، مقام طلب، ثروت طلب، ریا کار و متناظر نیست؛ بلکه در مقابل، صفات خوبی مانند عدالت گرایی و ارمغان گرایی دارد ولی مشکل اصلی جوان این است که راحت طلب است، و از همین راحت طلبی است که شهوت طلبی مطرح می شود. راحت طلبی اولین بیماری است. اول راحت طلبی است، بعد لذت طلبی و شهوت طلبی.
- مشکل اول این است که جوان حال ندارد تکان بخورد، یا حال ندارد خودش را جمع و جور کند. وضعیت فعلی برخی از جوانان، حکایت از یک راحت طلبی فرازینده دارد. در مبارزه با نفس باید با چیزهایی مبارزه کرد که انسان را از مسیر خارج می کند و راحت طلبی نقش بالایی در خارج شدن از مسیر دارد.
- راحت طلبی باعث می شود رنج را فراموش کنیم / راحت طلبی به ما اجازه حرکت نمی دهد
- راحت طلبی باعث می شود که خیال پردازی هم ایجاد شود و جوان خیال کند دنیای ما، دنیایی بی رنج است و در آن می توان راحت بود. راحت طلبی باعث می شود رنج را فراموش کنیم. راحت طلبی اجازه نمی دهد راهبرد

رنج، کار خودش را انجام دهد. راحت طلبی به ما اجازه حرکت نمی‌دهد، راحت طلبی اجازه نمی‌دهد که با دین ارتباط برقرار کنیم.

- حضرت علی(ع) می‌فرمایند: «ثواب عمل به اندازه مشقتنی است که برای انجام عمل کشیده‌ای؛ ثوابُ الْعَمَلِ عَلَى قَدْرِ الْمَسْقَةِ فیه»(غیر الحکم/ص ۱۳۳/حدیث ۵).
- گاهی جوان‌ها می‌گویند الحمدلله ما حب‌الدنيا نداریم، در حالی که توجه ندارد که راحت طلبی یکی از شعبات حب‌الدنيا است. درواقع راحت طلبی اولین جلوه حب‌الدنيا است.

در دنیا باید مثل یک چریک بود/ حب راحت، از مصاديق حب‌الدنيا است

- حب راحت، یکی از مصاديق حب‌الدنيا است. راحت طلبی نوعی دنیاطلبی است در حالی که در دنیا باید مثل یک چریک بود. در دوران دفاع مقدس که زمانده‌ها گاهی به مرخصی می‌آمدند، نمی‌توانستند روی تنشک بخواهند؛ نه اینکه بخواهند با این کار یاد سنگرهای نورانی جبهه را زنده کرده باشند، بلکه حرفشان بیشتر این بود که: وقتی راحت‌تر هستم، دلم می‌گیرد. زماندگان می‌فهمیدند و لمس می‌کردند که بیکاری و راحت بودن، بد است و از آن احساس کراحت می‌کرند و علی‌رغم فشارهای سنگین جسمانی که در صبح‌گاهها، رزم شبانه و آموزش‌ها وجود داشت، زماندگان وقت بیکاری خود را به بهترین نحو استفاده می‌کرند و اهل راحت‌طلبی نبودند.

با عذر مرگ آرام و بی‌صدای روح انسان می‌شود/ شهوترانی در راحت‌طلبی کاشته می‌شود

- تنپروری یک بیماری است و نوعی مرگ خاموش به روح انسان می‌دهد. مانند هنگامی که شیر گاز باز مانده باشد یا دودکش بخاری خراب شده باشد، بعد گاز در اتاق منتشر می‌شود؛ در این حال کسی که خواب است متوجه نمی‌شود در حال مرگ است و آرام آرام می‌میرد. تنپروری هم آرام و بی‌صدای مرگ روح انسان می‌شود.

قبل از اینکه شهوترانی مطرح باشد، این حب راحت است که یقه انسان را می‌گیرد. شهوترانی مانند حرکت با سرعت بالا در یک پیچ بسیار خطرناک است که وقتی ماشین به پیچ رسید، تذکر دادن به راننده برای کم کردن سرعت، فایده‌های ندارد. تذکر دادن باید قبل از رسیدن به این پیچ انجام می‌شد و حب راحت و راحت‌طلبی، مکان این تذکر است. جایی که جوان گرایش به راحت‌طلبی پیدا کرده بود، باید به او تذکر می‌دادی و از قبل، مانع فساد او می‌شدی. در راحت‌طلبی است که شهوترانی کاشته شده است.

کوهنوردی گروهی تأثیر خوبی بر کاهش راحت‌طلبی جوانان دارد/تفاوت کوهنوردی و فوتbal در کاهش راحت‌طلبی

- اگر نمونه‌ها و مصاديق راحت‌طلبی در وجود کسی زیاد شود، او دیگر خلی از آدم بودن فاصله می‌گیرد. یکی از کارهایی که تأثیر خوبی بر کاهش راحت‌طلبی جوانان دارد، کوهنوردی گروهی است. کوهنوردی مانند فوتbal نیست که هیجان گل زدن تورا به حرکت و دار کند. در کوهنوردی گروهی است که وقتی خسته می‌شوی نمی‌توانی هر جایی خسته شدی و دلت خواست، به استراحت پردازی چون از گروه جا می‌مانی. در کوهنوردی گروهی ارزش وقت را درک می‌کنی، چون اگر به اندازه یک باز و بسته کردن بند کفش از گروه عقب بیفتد، تقریباً قابل جبران نخواهد بود. ولی در زندگی شهری ارزش وقت‌های بسیاری که در اثر راحت‌طلبی از بین می‌رود را نمی‌توان فهمید. کوهنوردی باعث می‌شود لذت بیشتری از نعمت‌ها ببری و سالم‌تر باشی. کسی که عادت کرده روی مبل بنشیند، زودتر مريض می‌شود ولی کسی که اهل کوهنوردی و اهل سختی‌ها باشد، از نشستن روی تخته سنگ، لذت بیشتری می‌برد و سالم هم زندگی می‌کند.

تفوی بر روی راحت‌طلبی استوار نمی‌شود / پایه تقوی دوری از راحت‌طلبی است

- راحت‌طلبی، بیماری بدی است که دوری از این بیماری، پایه اصلی تقوی حساب می‌شود. تقوی بر روی راحت‌طلبی استوار نمی‌شود. کسی که راحت‌طلب است، معنای دوری از نگاه حرام را درک نمی‌کند و می‌پرسد چرا من نباید نگاه حرام داشته باشم؟ اگر مواظب راحت‌طلبی نباشیم، نگاه غالب ما نسبت به دنیا و حیات، بر اساس راحت‌طلبی خواهد بود.

۵. طلب «رنج» شاخص عشق به خداست/ عشق به خدا انسان را به رنج می‌خواند/ دل غافل از خدا، راحت‌طلب است

- در روایتی از حضرت علی(ع) نقل شده است: «دل انسان خدادرست، رنج و سختی در راه خدا را بسیار دوست دارد و دل غافل از خدا، راحت‌طلب است. پس، ای فرزند آدم! گمان نکن که بی‌رنج و سختی، به مقام بلند نیکوکاری خواهی رسید؛ زیرا که حق، سنگین و تاخ است و باطل سبک و شیرین است؛ القابُ الْمُحِبِّ لَهُ يُحِبُّ كِبِيرًا النَّصْبَ لَهُ، وَ الْقَلْبُ الْأَلَاهِيَّ عَنِ اللَّهِ يُحِبُّ الرَّاحَةَ، فَلَا تَنَطَّنْ - يا بن آدم - أَنَّكَ تُدْرِكُ رُفْتَةَ الْبَرِّ بِغَيْرِ مَشْفَةٍ، فَإِنَّ الْحَقَّ تَقْبِيلٌ مُرُّ وَ الْبَاطِلُ خَفِيفٌ حُلُوٌّ وَتَنِي» (مجموعه ورام ۸۷/۲)
- چرا کسی که عاشق خدا است، دوست دارد بیشتر سختی بکشد؟ چرا امام سجاد(ع) به دفعات پای پیاده به زیارت خانه خدا می‌رفتند؟ چرا یکی از با فضیلت‌ترین کارها، پیاده روی برای زیارت است؟ چرا به کسی که پیاده به زیارت امام حسین(ع) رفته و عده داده می‌شود که از ابتداء عمل را شروع کن چون تمام گناهان گذشته‌ای امرزیده شد؟ امام صادق(ع) فرمودند: کسی که از منزلش بیرون آید و قصدش زیارت قبر حضرت امام حسین(ع) باشد اگر با پای پیاده برود خداوند به هر قدمی که بر می‌دارد یک حسن‌هه برایش می‌نویسد و یک گناه از او محو می‌کند ... تا وقتی که مراسم و اعمال زیارت را به پایان برساند که در این هنگام او را از فائزین قرار می‌دهد و وقتی خواست برگرد فرشته‌ای نزد او می‌آید و می‌گوید: رسول خدا(ص) به تو سلام رسانده و می‌فرماید: از ابتداء عمل را

شروع کن، تمام گناهان گذشتهدات آمرزیده شد. (مَنْ خَرَجَ مِنْ مَنْزِلِهِ بُرِيدُ زِيَارَةً لِّبْرِ الْحُسَيْنِ فِي عَلَيْهِ صَلَوةُ إِنْ كَانَ مَاشِيًّا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ
بِكُلِّ حُطُولٍ حَسَنَةٌ وَ مَحْى عَنْهُ سَيِّنةٌ ... أَتَاهُ مَلِكٌ فَقَالَ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَوةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَ يَقُولُ لَكَ اسْتَأْنِفِ الْعَمَلَ فَقَدْ غُفرَ لَكَ مَا
مَضَى: کامل الزیارات/ص ۱۲۳)

ارتباط رنج‌های زندگی با عشق به خدا چیست؟/ در ذات محبت عبد به مولا، رنج و سختی وجود دارد

- ارتباط رنج‌ها و سختی‌های زندگی با عشق به خدا چیست؟ واقمش این است که محبت عبد به مولا غیر از محبت‌های دیگر مثل محبت بین زن و شوهر یا محبت بین دو رفیق یا دو برادر است. در ذات محبت عبد به مولا، سختی وجود دارد.

- محبت مادر به فرزند به راحتی بروز داده می‌شود و تمام می‌شود. مانند علاقه به غذا که با خوردن غذا تمام می‌شود. ولی عشق به خدا اینطور نیست. هر کس علاقه بیشتری به خدا دارد، باید سختی بیشتری کشیده باشد. چون «هر که در این نزم مقرب‌تر است، جام بلا بیشترش می‌دهند». در اینجا رابطه عاشق و معشوق طوری است که اگر عاشق سختی نداشته باشد، تاراحت می‌شود.

عاشق خدا دوست دارد در راه خدا رنج و سختی پکشد/ علاقه به سختی کشیدن، علامت عاشق است

- اگر شما در خیمه امام زمان(عج) باشید و حضرت کارهای مختلفی را به یارانشان بسپارند ولی به شما دستوری ندهند و کاری از شما نخواهند، دلگیر می‌شوید. دوست دارید حضرت به شما هم دستوری بدهند که فلاانی! برو این کار را انجام بده. اگر به انتخاب خودتان باشد، کار دشوارتر را انتخاب می‌کنید، چون دوست دارید رنج و سختی بیشتری برای حضرت متحمل شوید. رابطه با خدا هم همینطور است، عاشق خدا دوست دارد، در راه خدا رنج و سختی پکشد. علاقه به سختی کشیدن، علامت عاشق است. این رنج‌ها را در نوع دستورات معشوق هم می‌توان دید. مثلاً نماز شب را در آخر شب قرار داده است. وقتی که همه خواب‌اند، باید بیدار شد و نماز شب خواند. این دستور علی‌رغم رنجی که دارد، لطف خدا به عاشقان است. عاشقان خدا دوست دارند رنجی را که خدا دستورش داده است، پذیرا باشند. این رنج، برای آنها لذت هم دارد، خدا بلا فاصله اجرشان را می‌دهد و در همان نیمه شب لذتی می‌برند که افرادی که خواب هستند، چنین لذتی نمی‌برند. در کربلا هم از روی تعداد زخم‌ها و میزان قطعه قطعه شدن بدن‌ها می‌شد فهمید چه کسانی بیشتر عاشق خدا بوده‌اند...

